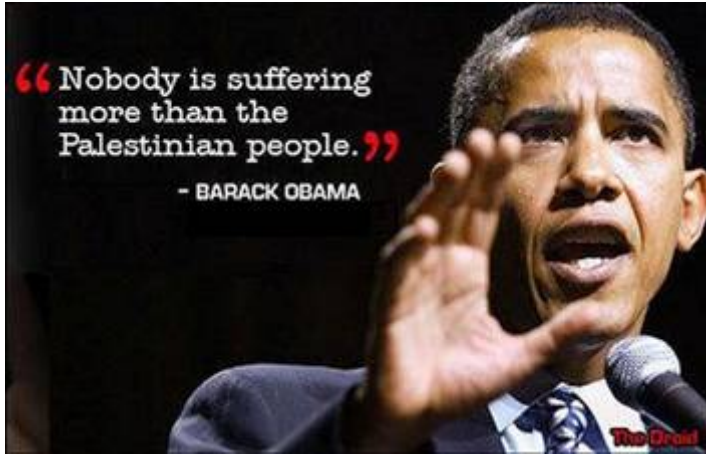


Barack Hussein Obama was de meest Israël vijandige president ooit

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: januari 2009) (Laatste bewerking: 30 december 2018)

Een maand nadat Barack Hussein Obama op 10 februari 2007 zijn kandidatuur voor de presidentsverkiezingen officieel had ingediend zei hij tegenover een groep activisten van de Democratische Partij: “**Niemand lijdt meer dan het Palestijnse volk**” (“Nobody is suffering more than the Palestinian people”). Hij beweerde dat een Palestijnse staat stabiliteit, vrede en democratie in het Midden-Oosten zou brengen.



Toen al kon iedereen vermoeden hoe zijn toekomstige beleid als Amerikaans president ten aanzien van het Israëlisch-Palestijns conflict er zou uitzien en waar zijn voorkeuren zouden liggen. Ook noemde hij Israël toen al een destabiliserende factor in het Midden-Oosten. Hij zei Israël te zullen dwingen alle bouwactiviteiten stop te zetten. Ook Obama's minister van Buitenlandse zaken Hillary Clinton bemoeide zich regelmatig met de binnenlandse politiek van Israël. Zo sprak zij openlijk haar zorg uit over wat zij 'anti-democratische' Israëlische wetsvoorstellen noemde. Zij haalde een aantal Israëlische besluiten zo uit hun verband, dat

ministers en parlementariërs opmerkten dat ze zich voortaan maar met haar eigen zaken en volk moet bezig houden

Een van Obama's eerste eisen aan Israël was om een reeks controleposten te verwijderen wat onmiddellijk resulteerde in een paar terroristische aanslagen. Zo werd rabbijn Meir Avshalom Chai, de 45 jarige vader van 7 kinderen door drie leden van de Al-Aqsa Martelaren Brigade -onderdeel van de Fatah beweging- in de buurt van Sichem klem gereden en met kogels doorzeeft. De drie terroristen waren lid van de door de Amerikaan Keith Dayton getrainde 'veiligheidstroepen'. Deze troepen moeten in Sichem de orde handhaven en de terreurinfrastructuur ontmantelen maar daar komt niets van terecht. Obama noemde Sichem vlak voor de aanslag 'nog een oase van rust' sinds Daytons troepen daar de dienst uitmaken. Het Israëlische leger bestormde het huis in Sichem waarbij de terroristen in een vuurgevecht werden gedood. Het Amerikaanse 'vredeswonderkind' eiste ogenblikkelijk opheldering van Israël over deze actie en toonde geen enkel medeleven met de familie van de vermoorde rabbijn. PLO-minister Salam Fayyad bezocht de families van de gedode terroristen en noemde hen helden en “heilige martelaars”.

Tijdens het bezoek van Israëls premier Benjamin Netanyahu aan Washington werd hij door Obama gedwongen eerst bij Hillary Clinton langs te gaan die 'pijnlijke concessies' van hem eiste ten gunste van de “Bende van Ramallah”. Zij eiste van Netanyahu onmiddellijk alle bouwactiviteiten, in wat zij- de bezette Palestijnse gebieden noemde- stop te zetten. Deze brutale eisen van Clinton vielen in het verkeerde keelgat van maar liefst 327 van de in totaal 435 afgevaardigden van het Amerikaanse Congres in het Huis van Afgevaardigden. Dus ook door leden van haar eigen Democratische partij. Zij stuurden Clinton een brief waarin ze hun onvoorwaardelijke steun voor Israël uitspraken. „*Wij ondersteunen met deze brief onze onverbreekelijke band tussen ons land en de staat Israël, en willen hiermee onze diepe zorg uitspreken over de recent ontstane spanningen.*”

Op bezoek bij Obama eiste deze van Netanyahu schriftelijke toezeggingen te doen inzake het stopzetten van alle bouwactiviteiten en het PLO-bewind tegemoet te komen in hun eisen. Hij was zelfs zo brutaal te zeggen: “*Volgend jaar (2011) mogen jullie weer bouwen en alleen maar met onze toestemming en alleen in het westelijk deel van Jeruzalem*”. Ook dreigde hij Israël de schuld te geven van het eventueel mislukken van de gesprekken met het PLO-bewind. De minachting voor Netanyahu droop ervan af.

Het gesprek met Netanyahu in het Witte Huis liep bepaald niet naar wens van Obama. De Washington Post omschreef het gesprek als “ijzig” en legde de schuld van het mislukken volledig bij wat het noemde ‘een rancuneuze’ Obama. „*Hij behandelde Netanyahu alsof het een smerige Derde Wereld dictator was die alleen nodig is om strategische redenen, maar verder op afstand gehouden moet worden*” aldus de krant. Israëlische kranten spraken van “vernedering” en een door Obama gelegde “hinderlaag”. Er was geen staatsdiner, zoals

gebruikelijk wanneer gasten het Witte Huis bezoeken. Er werden geen foto's genomen na de bijeenkomst en geen contacten met de pers.

De lichaamstaal van de [moslimbroederschap extremist Obama](#) sprak boekdelen tijdens die conferentie. In VS werd die [lichaamstaal](#) na de persconferentie tot in detail geanalyseerd.



Obama is niet echt blij zo te zien

Hoogleraar buitenlandse betrekkingen Walter Russell Mead schreef in 'American Interest', onder de titel 'De dromer gaat neer in de boksring, uitgeteld': „Obama laat keer op keer zien als de minst vaardige manager van de Amerikaanse Midden-Oosten politiek in zeer lange tijd. Hij heeft woede en frustratie opgeroepen bij oude vrienden, maar maakte toch geen vooruitgang bij het verzoenen van vijanden. Zijn groteske, vernederende en volledige diplomatieke mislukking in zijn omgang met premier Netanjahoe is vrij uniek in de Amerikaanse geschiedenis. Drie keer is hij ingegaan tegen Netanjahoe; drie

keer heeft hij roemloos gefaald. De laatste nederlaag – de dodelijke, vernietigende toespraak van Netanjahoe tot het Congres, waarin hij het buitenlands beleid van president Obama aan stukken scheurde onder voortdurende staande ovaties door de parlamentsleden van beide politieke partijen – is mogelijk de meest opzienbarende en doeltreffende openbare terechtwijzing aan een Amerikaanse president dat ooit door een buitenlandse staatsman is gegeven. Netanjahoe versloeg Obama alsof het een roodharig weeskindje betrof; hij speelde met hem als met een kuikentje, hij hamerde op hem in of het een grote koperen trommel was. De premier van Israël draaide kringetjes om zijn tegenstander.”

“Het was alsof je keek naar Bambi die het opneemt tegen Godzilla. Obama zette zichzelf weg als een clown. Netanyahu veegde de vloer aan met onze man Obama.” Bibi scheurde hem aan flarden. Obama hieldt vervolgens enkele dagen later nog een toespraak, nerveus, onzeker, weifelachtig. De hele wereld kon zien dat de premier van Israël aanzienlijk meer steun had in zowel het Huis van Afgevaardigden als in de Senaat dan Obama. De toespraak van Netanyahu raakte de Amerikaanse ziel in het hart, en zelfs daarbuiten. Obama had duidelijk geen idee waar hij het tegen op nam, toen Netanyahu het woord nam.

De voormalige Amerikaanse minister van Defensie Robert Gates verdedigde Obama en gaf op 6 september 2011 ongezouten kritiek op Netanjahoe en noemde hem een [ondankbare bondgenoot](#). Een artikel van Jeffery Goldberg in het Amerikaanse blad *The Atlantic* van dinsdag 28 oktober 2014 deed de gemoederen in Israël hoog opslaan. Volgens Goldberg zou een niet bij naam genoemd regeringslid van Obama premier Netanjahoe voor (“*chickenshit*”) hebben uigemaakt. Dat is het platte Nederlandse equivalent voor het woord ‘schijtlijster’ In feite betekend het niets anders dan ‘lafaard’ of ‘angsthaas’. Goldberg beschuldigde Netanjahoe van “schaamteloosheid” door zijn principes kenbaar te maken in een openbare discussie met Obama. Hij noemde het een “de les lezen” wat niet alleen de president bijzonder ergerde maar ook de minister Hillary Clinton en andere leiders van de Obama-administratie. Men was zeer verstoord over het feit dat Netanjahoe weigerde de Amerikaanse politiek voor Israël te accepteren en dat terwijl de Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas een kaart had getoond van “hun” [Palestina aan pers en publiek](#) waarop Israël nergens meer te bespeuren valt. Ook Gaza, Samaria en Judea zijn verdwenen. Het is allemaal ‘Palestina’ wat de klok slaat.

De machtswellusteling Obama was de meest [Israël vijandige Amerikaanse president ooit!](#) Hij is vanaf het begin van zijn presidentschap bezig geweest Israël als een pariastaat neer te zetten en wekte de indruk dat Israël de steun van de VS niet langer verdiende. Ook beweerde hij bij herhaling dat: „*Het Israëliësch-Palestijnse conflict er schuldig aan is dat bloed van Amerikaanse soldaten in Afghanistan wordt vergoten.*” Maar wat heeft Afghanistan met Israël te maken? Beide landen hebben noch politiek, noch geografisch iets met elkaar te maken. [De man was in staat Israël te verraden](#) als hij zijn zin niet kon krijgen. In de hoop hem te behagen was Israël zelfs bereid woningen van Joodse burgers in Samaria en Judea te vernietigen. De voormalige burgemeester van New York [Ed Koch](#) zei bijzonder teleurgesteld te zijn in Obama voor de manier waarop hij Israël behandelt. „*Ik was een fan van Obama en ging voor hem naar Florida, om de Joden in deze staat op te roepen op hem te stemmen omdat ik dacht dat de veiligheid van Israël bij hem net zo goed gewaarborgd was dan bij zijn Republikeinse rivaal John McCain. Maar ik heb mij vergist*” aldus Koch.

Hoewel Obama Israël regelmatig één van Amerika's belangrijkste bondgenoten noemde, zette hij in werkelijkheid de relatie met Israël steeds verder onder druk door zich met allerlei interne Israëliëse

aangelegenheden te bemoeien. Hij deed geen enkele moeite zijn afkeer van de Joodse staat te verbergen en stuurde regelmatig aan op een frontale botsing met de regering van Benjamin Netanyahu. In het begin van zijn regeerperiode maakte hij al bekend dat er ‘diplomatieke afstand moest worden gecreëerd’ tussen de VS en Israël om het ‘vredeproces’ een kans te geven. „Wanneer de Arabieren hun wapens neerleggen, dan is er vandaag vrede. Wanneer Israël zijn wapens neerlegt is er morgen geen Israël meer!”

Steeds opnieuw leidde Israël's aankondiging nieuwe woningen te willen bouwen in onder meer Jeruzalem tot felle afkeurende reacties van de Obama-administratie. Dat was ook het geval tijdens het bezoek van de Amerikaanse vice-president, de Jezuïet Joe Biden aan Israël om het in het slop geraakte ‘vredeproces’ nieuw leven in te blazen. Biden sprong bijna uit zijn vel van woede toen hij hoorde over Israël's bouwplannen en kwam onmiddellijk met een felle veroordeling door Israël te beschuldigen van het „*ondergraven van het nodige onderlinge vertrouwen*”. In dit geval ging het om Ramat Shlomo dat zich binnen de gemeentegrenzen van Jeruzalem bevindt en door Israël volkomen terecht wordt beschouwd als hun ongedeelde hoofdstad. Het gebied valt niet onder de ‘bevrozing’ van de nederzettingen waartoe de Israëlische regering van Benjamin Netanyahu in december 2009 besloot, om de vastgelopen vredesbesprekingen met het PLO-bewind vlot te trekken. De toenmalige burgemeester van Jeruzalem Nir Barkat, zei tegenover het Britse Sky News dat hij geen enkele door Amerika opgelegde bouwstop in Jeruzalem zou accepteren.



Vice president Biden in gesprek met Netanyahu tijdens zijn bezoek aan Israël.

Biden was van 1973 tot 2009 senator in de staat Delaware. Hij stelde zich tweemaal kandidaat voor het presidentschap, in 1988 en 2008. Tijdens de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2008 werd hij door Obama gevraagd als diens running mate op te treden. Biden werd de 47e vicepresident. Na het winnen door Obama van de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2012 kreeg hij een tweede termijn als vicepresident. In 1972 kwamen zijn vrouw en dochter om het leven bij een auto-ongeluk, waarbij ook de beide zonen zwaargewond raakten. Op 30 mei

2015 is zijn zoon Beau Biden op 46-jarige leeftijd overleden. Beau Biden overleed aan de gevolgen van een hersentumor.

Na zijn bezoek aan Israël arriveerde Biden in Ramallah waar hij PLO-leider Abu Mazen (Mahmoud Abbas) knuffelde alsof het een oude liefde betrof. Ook gaf hij tot groot genoegen van het bewind Israël nog even een flinke veeg uit de pan. Abbas maakte onmiddellijk van de gespannen situatie gebruik door te eisen dat alle bouwplannen met onmiddellijke ingang worden gestaakt. Hij kreeg voor deze eis niet alleen de handen op elkaar van Biden maar ook van Hillary Clinton en George Mitchell, Obama's Midden -Oosten afgezant. Volgens de Arabische krant *Al-Quds Al-Arabi* beloofde Mitchell aan Mahmoud Abbas, dat de VS zullen zorgen voor een algehele bouwstop in ieder geval gedurende de periode dat er onderhandeld wordt over vrede. Biden sprak met geen woord over de provocatie van Abbas' en premier Fayyad's deelname aan een ceremonie, waarbij de vrouwelijke terrorist Dalal Mughrabi werd geëerd die verantwoordelijk was voor de moordpartij op 37 Israëlische buspassagiers, waaronder 11 kinderen in 1978. Ook sprak hij met geen woord over de [dagelijkse haatuitzendingen](#) aan het adres van Israël op de PLO-televisie in de kranten en de haateducatie in de schoolboeken.

Biden op bezoek bij terreurbaas Mahmoud Abbas in Ramallah.

Biden verzekerde het PLO-bewind dat het doel van Washington „de oprichting van een onafhankelijke Palestijnse staat is, en dat iedere partij die dit doel in de weg staat, aangepakt zal worden.” De uitspraken van Biden, net als die van Hillary Clinton en George Mitchell, lieten ondubbelzinnig zien, dat de regering Obama de uitkomst van deze onderhandelingen al lang had bepaald, namelijk dat Israël alle eisen van de PLO zou moeten inwilligen, en afstand zou moeten doen van het oostelijk deel van Jeruzalem.

Het noemen van straten, pleinen en sportaangelegenheden, naar wandelende zelfmoordbommen die dood en verderf in Israël hebben gezaaid, vond Biden geen onderwerp van bespreking. Ook sprak hij met geen woord over het feit dat het [PLO handvest](#) ongewijzigd streeft naar de vernietiging van Israël. Al op 24 april 1994 werd



de aanpassing van het Handvest via een amendement verworpen. Tot op de dag van vandaag circuleert nog altijd de leugen in het Westen en in het Midden-Oosten dat het PLO-bewind toen [het bestaansrecht van Israël erkend zou hebben](#) en het geweld en terrorisme zouden hebben afgezworen. Maar het is niets anders dan één grote leugen geweest geïntroduceerd door de vliegtuigkaper en [aartsterrorist Yasser Arafat](#). Niets is er van PLO kant veranderd na de [Oslo-akkoorden](#). [Terreur op terreur](#) is wat de Israëliërs te verduren hebben gekregen. Toch leggen de wereldleiders de schuldvraag over het stagnerende vredesproces bij Israël neer.

De Joodse *Young Israel* beweging veroordeelde de uitlatingen van Biden, en riep hem op zijn woorden in te trekken en Jeruzalem met rust te laten. „*De realiteit is dat er helemaal geen Oost Jeruzalem bestaat. Er is maar één Jeruzalem, en dat is de ongedeelde hoofdstad van Israël*” verklaarde Shlomo Mostofsky, de president van Young Israel. „*Alleen Israël mag besluiten nemen over de toekomstige uitbreiding en ontwikkeling van Jeruzalem. Biden negeert de Amerikaanse waarden van gelijkheid en rechtvaardigheid door te eisen dat de Joden weg moeten uit bepaalde wijken in Jeruzalem, alleen vanwege het feit dat ze Joods zijn.*” Volgens Mostofsky heeft Biden de fout gemaakt het PLO-bewind de indruk te geven dat Amerika Israël zal dwingen om te onderhandelen over de status van Jeruzalem. In werkelijkheid is een overweldigende Israëliërs meerderheid -zowel rechts als links- hier absoluut op tegen. Mort Klein, president van de Zionist Organization of America noemde de druk van Obama „*een schandelijke racistische politiek*”. Historisch gezien is er nooit een scheiding geweest tussen oost en west Jeruzalem. De benaming Oost Jeruzalem is ontstaan tijdens de bezetting van dit deel van de stad door Jordanië van 1947 tot 1967.

Obama's valse belofte de Ambassade naar Jeruzalem te verplaatsen

In 2008 bracht Obama als presidentskandidaat een bezoek aan Israël. Toen zei hij: ['Jeruzalem zal de hoofdstad van Israël zijn](#) en zei eveneens te overwegen de ambassade te verplaatsen indien hij tot president mocht worden gekozen. Tijdens zijn verkiezingscampagne in 2008 herhaalde hij deze uitspraken nogmaals in een toespraak gericht aan het “American Israel Public Affairs Committee” (AIPAC), Washingtons meest machtige pro-Israël lobby. Direct na zijn aanstelling besloot hij echter deze verplaatsing van Tel Aviv naar Jeruzalem uit te stellen met als argument dat de: *‘erkenning de veiligheid van de VS in gevaar zou kunnen brengen en dat de beslissing over de status van Jeruzalem pas genomen wordt tezamen met een alomvattende vredesregeling met de Palestijnen en de Arabische wereld.’* Een woordvoerder van het Witte Huis noemde als argument dat de beslissing over de status van Jeruzalem pas genomen zou worden tezamen met een alomvattende vredesregeling met het PLO-bewind en de Arabische wereld.

Tijdens een Nationale Conventie Jeruzalem van de Democratische Partij [werd Jeruzalem zelfs als hoofdstad van Israël](#) geschrapd maar na een storm van kritiek werd deze beslissing weer haastig ongedaan gemaakt. Op 24 april 1990 besloot met 93 tegen 5 stemmen in de Amerikaanse Senaat en met 347 tegen 37 in het Huis van Afgevaardigden [Jeruzalem](#) te erkennen als hoofdstad van Israël. Daarnaast werd naar aanleiding van de [“Jeruzalem Embassy Relocation Act \(S.2737\)](#) in 1995 besloten, de ambassade van [Tel Aviv naar Jeruzalem te verplaatsen](#). Obama en trawanten wensten daar niet aan herinnerd te worden. Israëls historische recht op de stad is onder Obama met voeten getreden en de eeuwenoude band met de stad bewust genegeerd. Alle aandacht richtte zich op de installering van een Palestijnse terreurstaat.

Op woensdag 3 juni 2015 nam Obama opnieuw de beslissing om de verhuizing van de Amerikaanse ambassade naar Jerusalem met nog minstens zes maanden uit te stellen. Netanyahu bracht deze kwestie onder de aandacht bij Obama maar deze gaf brutaalweg te kennen dat Israël Jeruzalem dient op te geven. Het officiële standpunt van de VS is dat het oostelijk deel van Jeruzalem als ‘bezet gebied’ beschouwd wordt, zo zei hij. Zeven Amerikaanse senatoren waaronder zes Republikeinen en een onafhankelijke senator, dienden vervolgens een wetsvoorstel in om een einde te maken aan dit theater, maar Obama weigerde daar uitvoering aan te geven. Ook Bill Clinton en George W. Bush weigerden de wet uit te voeren onder vermelding van “nationale veiligheidsbelangen”. Ook onder deze twee presidenten werd Jeruzalem niet erkend als de hoofdstad van Israël, en diende haar status te worden onderhandeld in de gesprekken tussen Israël en de Palestijnen. Zoals te

verwachten, waren de “Landrovers in Ramallah” bijzonder blij met de uitspraak. *'De beslissing laat een duidelijke boodschap horen, dat Israël een bezettende macht is in Oost-al-Quds (Oost-Jeruzalem), de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook'*, zei woordvoerder Nabil Abu Rudeineh van de Palestijnse Autoriteit.

Presidentskandidaat Mitt Romney, [33^{ste} graad vrijmetselaar](#) haalde zich in 2011 de woede van de Arabische wereld en allerlei andere tegenstanders van Israël op de hals door net als het Amerikaanse Congres eveneens Jeruzalem ‘[de hoofdstad van Israël](#)’ te noemen. Ook beloofde hij de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem te zullen verplaatsen wanneer hij tot president gekozen mocht worden.

Obama: Jeruzalem is geen deel van Israël

[Op aanbeveling van Obama](#) nam het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten de beslissing, dat een Amerikaanse Jood en staatsburger die in Jeruzalem werd geboren, in zijn paspoort wel Jeruzalem als geboorteplaats vermeld mag hebben, maar niet het land Israël. Jeruzalem behoort niet bij Israël. De Israëlische jurist en procureur [Nitzana Darshan-Leitner](#) noemde de uitspraak 'een echte klap in het gezicht van elke Israëlische burger is.'

Obama herhaalde met regelmaat zijn standpunt, [dat de Joden niet mochten bouwen](#) en wonen op hun oude Bijbelse grondgebied omwille van de vrede in de regio. Voor de VN-Veiligheidsraad verklaarde de Amerikaanse ambassadeur Susan Rice dat het Witte Huis „*de legitimiteit van Israëlische nederzettingen (sic) niet aanvaardt, en zich zal blijven verzetten tegen alle inspanningen om (Joodse) buitenposten te legaliseren.*” Rice stelde voorts „*dat de Joodse aanwezigheid in de Westbank schadelijk is voor het plan van de internationale gemeenschap om het conflict op te lossen door het oprichten van een Palestijns-Arabische Staat.*” Maar Israël kan niet worden beschouwd als een buitenlandse macht in Judea en Samaria, maar als de historische stichters van het gebied als een verenigde natie-staat. Joodse archeologische vondsten van duizenden jaren oud zijn daar de bewijzen van. Israël [heeft het wettelijke recht](#) om zich te vestigen in Judea en Samaria en de oprichting van nederzettingen kan op geen enkele wijze worden beschouwd als illegaal.



De Amerikaanse ambassadeur bij de VN, Susan Rice

Toen Hillary Clinton Senator was van de staat New York noemde zij om de Joodse bevolking te paaien „*Jeruzalem de ongedeelde hoofdstad van Israël.*” Van 2001 tot 2009, verklaarde zij herhaaldelijk in toespaken „*dat Israëls recht van bestaan veilig is, met verdedigbare grenzen en een ongedeelde hoofdstad Jeruzalem en dat dit nooit ter discussie zal staan.*” Toen zij vervolgens door Obama als minister van BuZo werd aangesteld, noemde zij het oostelijk deel van Jeruzalem plotseling bezet gebied. Dit is

een beleid wat thuishoort bij corrupte regiemers die de massa manipuleren.

De vice-voorzitter van de Knesset Danny Dalon noemde de opmerking van Hillary Clinton “pure onbeschaamdheid”: ‘Dit is wéér zo’n voorval in een lange serie contra-productieve verklaringen van de regering Obama. Het waren nodeloze en eerlijk gezegd ook irritante opmerkingen’ aldus Dalon. De Joodse leiders in Samaria en Judea legden in een brief aan Hillary Clinton uit dat deze Bijbelse gebieden en heel Jeruzalem onlosmakelijk met Israël verbonden zijn: ‘Jeruzalem is onze heilige stad sinds koning David 3000 jaar geleden. Niemand heeft sindsdien onze relatie met Jeruzalem kunnen vernietigen. De Romeinen en de Grieken niet, de Kruisvaarders en de Arabieren niet, de Ottomanen en de Britten niet. Wanneer u zegt dat wij geen huizen in onze hoofdstad mogen bouwen dan bemoeit u zich op onacceptabele manier met onze interne aangelegenheden. Wij zullen niet onderhandelen over Jeruzalem en het Joodse volk staat wereldwijd achter onze premier Netanyahu.’

Obama’s grenzen voor Israël en die van een toekomstige PLO-staat als het aan hem ligt.

Steeds meer Israëlische politici vonden dat de Israëlische regering zich niets meer moest aantrekken van de ongehoorde bemoeienis van de Obama-administratie met Israëls interne aangelegenheden. Likud-parlementslid Yariv Levin zei daar het volgende over: „*We hebben het absolute recht om overal in Israël te bouwen, vooral in Jeruzalem. Om het probleem te verhelpen moet Israël alle bouwactiviteiten onmiddellijk hervatten, en stoppen*



met het toestaan van buitenlandse inmenging in onze interne zaken. We moeten de nadruk leggen op de éénheid van Jeruzalem. Waarom hebben we iedere keer de toestemming van Amerika nodig als we een wijk of een huis in Jeruzalem willen bouwen?” Buitenlandse pogingen om de Israëlische politiek ten aanzien van Jeruzalem te dicteren noemt Levin 'schaamteloze bemoeizucht.' Geen enkele resolutie verbiedt Israël echter te bouwen in de [‘betwiste gebieden’](#).

Volgens Netanyahu zal Israël gewoon doorgaan met het bouwen van nieuwe huizen in en rond Jeruzalem. „De afgelopen jaren is er geen enkele Israëlische regering geweest die de bouw van wijken in en rondom Jeruzalem heeft beperkt”, aldus Netanyahu voor het Israëlische parlement. De Joodse wijken in en rond Jeruzalem zullen altijd onderdeel van Israël moeten blijven. Washington heeft herhaaldelijk gezegd dat de voortdurende bouwplannen een groot struikelblok voor duurzame vrede in het Midden-Oosten creëert. Isi Leibler, analist bij de Jerusalem Post concludeerde dat Obama te ver is gegaan door felle kritiek te leveren op Israëls bouwplannen in

Ramat Shlomo.

Deze kritiek staat volgens Leibler niet op zichzelf maar moet worden gezien in de context van de steeds vijandiger wordende houding van het Witte Huis sinds Obama aan de macht is. Daarnaast is Obama's toenadering tot islamitische schurkenstaten rampzalig gebleken. Volgens Leibner nemen de strategieën in het Witte Huis op deze cynische manier afstand van Israël, omdat ze door het uitbuiten van de haat tegen Israël die de wereld heeft overspoeld, weer populairder proberen te worden. De pro-PLO en pro-islamitische politiek van Obama is dan ook overduidelijk. Daar waar Israël op werkelijk ieder besluit fel bekritiseerd wordt, heeft Obama's regering sinds zijn aantreden nog niet éénmaal publiekelijk kritiek geleverd op het PLO-bewind.



Ramat Shlomo

Politieke leiders door heel de VS hebben Obama opgeroepen zijn toon t.a.v. Israël drastisch te matigen en een meer evenwichtige politiek te voeren door ook Abbas en consorten op hun verantwoordelijkheden te wijzen. Leiders van de Republikeinse partij in het Congres noemen de bemoeienis van Obama met Israëls bouwplannen "onverantwoordelijk". De kritiek werd geleid door Eric Cantor die Obama ervan beschuldigde Amerika's vriend Israël een steek in de rug te hebben gegeven om punten te scoren bij Amerika's vijanden. De buitenland politiek van Obama kan worden uitgelegd als "Straf uw vrienden en slijm met uw vijanden". Ook

beschuldigde Cantor Obama ervan disproportionele aandacht aan Israël te geven maar de PLO-terreur te negeren. „Waar blijft Obama's kritiek op de door het regiem veroorzaakte gewelddadigheden op het Tempelplein? Waarom reageert Obama niet als het bewind terroristen eert die dodelijke aanslagen op onschuldige Israëlische burgers hebben gepleegd?” De Obama administratie hanteert een 'dubbele standaard' aldus Cantor. De broer van Netanyahu Dr. Hagi Ben-Artzi, noemde Obama zelfs een antisemiet door zich te bemoeien met Israëls interne aangelegenheden. Hij noemde dat echter geen verrassing omdat Obama lange tijd onder invloed van de antisemiet en anti-Israël lobbyist Rev. Jeremiah Wright heeft gestaan.

Ook Amerikaanse burgers beginnen zich te schamen voor de manier waarop Obama en zijn "Schaduw regering" van pro-Arabieren met Israël omspringt. Hoe hij Iran toestaat atoomwapens te ontwikkelen wetend dat de Ayatollahs regelmatig roepen dat de vernietiging van Israël nabij is. Hoe hij van Israël eist niet tegen Iran op te treden omdat dat zijn belangen in het Midden-Oosten kan schaden en gevolgen kan hebben voor zijn militairen in Irak en Afghanistan. Hij is druk bezig de moslimlanden en de linkse media te vertroetelen. De media die al zijn duistere contacten en feiten over hem verborgen houden. Hij boog als een knipmes voor de [Saoedische dictator Abdullah](#), de man die bekend staat als de grootste financier van het islamterrorisme en heult met andere moslimdictaturen en niet te vergeten het PLO-bewind.



Hier buigt Obama voor de Saoedische dictator Abdullah

De gezaghebbende Amerikaanse krant de Wallstreet Journal vatte het buitenlandse beleid van Obama als volgt samen: „Onze vijanden worden het hof gemaakt, onze vrienden afgeperst. Het overkwam Polen, Tsjechië, Honduras en Colombia. Nu is Israël aan de beurt.”

Luitenant-Colonel Ralph Peters, militaire analist en auteur van het boek over de politiek in het Midden-Oosten, noemt Obama's politiek inzake Israël “dramatisch”. Peters spreekt van een vendetta van het Witte Huis tegen Israël en dat allemaal om het PLO-bewind en de Arabische landen te behagen. Dit is geen vredesproces maar eenrichtingverkeer met

alleen Israël als degene die concessies moet doen. Het PLO-bewind hoeft daar niets tegenover te stellen.

Voormalig burgemeester van New York, Rudy Giuliani, heeft onlangs president Obama “de minst ondersteunende president voor Israël” in de geschiedenis genoemd en beweerde dat het idee dat Obama een vriend van de Joodse staat zou zijn “de grootste grap” is die hij ooit heeft gehoord. In een video die op YouTube is geplaatst, wordt Giuliani een aantal vragen gesteld met betrekking tot het verleden van de president over Israël, met inbegrip van Obama's opmerkingen dat de onderhandelingen tussen Israël en de PLO moeten worden gebaseerd op pre-1967 grenslijnen. „Dat zou belachelijk zijn als ze moeten teruggaan naar deze territoriale lijnen”, zei Giuliani. „Ze zouden in een onverantwoord gevaar komen met wat er gebeurt in de vluchtige Midden-Oosten op dit moment. Als Minister President van Israël kun je onmogelijk instemmen met waar president Obama het over heeft.” Op de vraag wat hij vindt dat de betekenis is dat Obama tijdens zijn gehele ambtstermijn niet is afgereisd naar Israël, reageerde Giuliani met te zeggen: „Het is niet alleen dat hij niet naar Israël is gereisd, maar het is dat hij een beleid heeft gevoerd dat tegen het belang van de inwoners van de staat Israël is. Ik denk dat hij de minst ondersteunende president voor de staat Israël is die we ooit hebben gehad, sinds de staat Israël bestaat, Republikein of Democraat.”

Na Hillary Clinton werd John Kerry door Obama op Buitenlandse zaken gezet. Voor meer informatie over de rol van deze Kerry ten aanzien van Israël klik [hier](#). Hij kreeg van Obama de opdracht het al lang gestorven ‘vredesproces’ tussen Israël en het PLO-bewind nieuw leven in te blazen.

Obama noemde vrede tussen Israël en het PLO-bewind de sleutel voor vrede in het hele Midden-Oosten. In een vlaag van totale verstandverbijstering noemde hij Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas een [echte vredespartner](#) en dat terwijl de “Bende van Ramallah” helemaal geen vrede met Israël wil. “[Wij voeren hetzelfde beleid als Hamas](#)” aldus Abbas. En wat zegt Hamas: Het vermoorden van Joden brengt ons dicht bij Allah. Op 27 april 2009 toonde Mazen zelfs een kaart van “hun” [Palestina aan pers en publiek](#) waarop Israël volkomen is verdwenen. Zijn uiteindelijke doel is hetzelfde als dat van de Arabieren tijdens de oorlogen van 1948-1967 en 1973, [het wegvagen Israël](#) en alle Joden de Middellandse zee in.

De ‘eisen’ van Obama aan het PLO-bewind in Ramallah

Obama heeft nimmer voorwaarden vooraf gesteld aan de “Landrovers in Ramallah. Ze mochten wat hem betreft gewoon doorgaan met hun [dagelijkse haatuitzendingen](#) op de televisie, met haateducatie op hun scholen, met het eren van moordenaars [die onschuldig Israëliërs hebben vergoten](#), met hun oproepen [de staat Israël te willen vernietigen](#). Hij gaf de corrupte bende in Ramallah zelfs 148 [miljoen dollar smeergeld](#) om ze weer aan de onderhandelingstafel te krijgen?

Terreurleider Mahmoud Abbas hoefde helemaal niets van Obama en Kerry!

De Palestijnse minister van Religieuze Zaken [Mahmoud Al-Habbasch](#) stelde de bevolking gerust met de opmerking dat het politieke vredesproces met Israël slechts een onderdeel is van een groter plan om hun vijand te verslaan. In een op Palestijnse-televisie uitgezonden toespraak haalde Habbasch het Hudaybiyyah Vredesverdrag aan tussen Mohammed en de Quraish stam van Mekka. In 626 n.Chr, tekende Mohammed het [Hudaibiya verdrag](#) met de Quraish leider van Mekka. Hij verbrak de overeenkomst twee jaar later toen zijn leger sterk genoeg was om Quraish te verslaan en te vermoorden. “Dit is het voorbeeld en dit is het model die de



Palestijnse leiders volgen ten aanzien van Israël”, erkende Al-Habbasch. Ook dat was voor Obama geen reden om zijn beleid te wijzigen.

De Israëlische krant Yediot Acharonot citeerde een uitspraak van de voormalige Chef Staf van het Witte Huis Rahm Emanuel waarin deze zei „dat een Palestijnse staat door Israëls strot geduwd zal worden binnen Obama's regeerperiode.” Kijk eens naar het [filmpje](#) waarin Jon Voight Obama een valse profeet noemt, een leugenaar en een bedrieger en zijn dreigementen aan het adres van Israël om onmiddellijk

met de uitbreiding van nederzettingen te stoppen.



Rahm Emanuel en zijn voormalige baas Barack Hoessein Obama.

Vrijlating moordenaars in opdracht Obama.

Steeds opnieuw eiste de [Obama-administratie](#) als gebaar van goede wil van Israël de vrijlating van een [serie moordenaars](#) met bloed aan hun handen van onschuldige Israëlische burgers, in ruil voor niets! Een misselijkmakende klap in het gezicht van de nabestaanden van de slachtoffers. Om Obama ter wille te zijn zegde Israël hem toe de eis over de vrijlating te zullen inwilligen en in totaal 104 gevangenen vrij te zullen laten. Uit peilingen bleek maar liefst 84 procent van de Israëlische bevolking tegen deze beslissing te zijn. Het

parlementslid Ayelet Shaked (Joods Huis-Habayit Hayehudi) noemde de eis van Washington om terroristen vrij te letten compleet absurd. Minister voor Huisvesting en Constructie Uri Ariel (Joods Huispartij) wond er geen doekjes om. *“De plaats voor terroristen is in de gevangenis anders maakt de staat een schertsvertoning van zijn justitie apparaat dat deze verachtelijke moordenaars tot langdurige straffen had veroordeeld.”* Bovendien gaat het vrijlaten van dit soort geboefte lijnrecht in tegen Gods Woord.

Numeri: 35-31 En gij zult voor het leven van een doodslager, die des doods schuldig is, geen losgeld aannemen, maar hij zal zeker gedood worden.

Wat de Bijbel hierover zegt, valt niet mis te verstaan. Een moordenaar die met voorbedachten rade een mensenleven heeft genomen, mag nooit worden vrijgelaten... om nog maar te zwijgen over de vrijlating van iemand die Joodse mensen heeft vermoord, met als enige motief angst te willen zaaien en terreur uit te oefenen om het leven in het land Israël onmogelijk te maken.

Onder de vrijgelatenen was ook een terrorist die een Amerikaan heeft vermoord. Dat viel helemaal verkeerd bij Obama en trawanten. *‘Terroristen vrijlaten die Israëlische burgers hebben vermoord dat is tot daar aan toe, maar een terrorist die een Amerikaan heeft vermoord vrijlaten’*. De betrokken terrorist Al-Haaj Othman Amar Mustafa was veroordeeld voor de moord op Frederick Steven Rosenfeld, [een voormalig Amerikaans burger](#). Nu is het al jaren zo dat de Verenigde Staten buitenlandse regeringen oproept geen gevangenen vrij te laten die Amerikanen hebben vermoord. Deze vrijlating van Mustafa had dus volgens Washington nooit mogen gebeuren. Voor terroristen die Amerikanen vermoorden gelden, dus wat de Obama-administratie betreft, andere normen dan voor terroristen die Israëli's vermoorden!!!

Ondanks het bloedige strafblad van de vrijgelaten terroristen heeft Mahmoud Abbas een richtlijn aan zijn ambassadeurs over de hele wereld gestuurd om deze mannen aan te duiden met de titel 'vrijheidsstrijders'. [De vreugde over de vrijlating was groot bij Abbas](#). Hij vierde het feest uitbundig mee en [knuffelde de terroristen](#) bij thuiskomst en noemde hen “verzetshelden”. Het publiek brak in luid gejuich uit. De overige 15 vrijgelaten terroristen werden door het IDF met de bus afgezet aan de grenspost tussen Israël en Gaza. Bij wijze van een “bedankje”, schoot de terreurbeweging Hamas diezelfde nacht nog [twee raketten af op Israël](#). Het [PLO-bewind](#) en de [terreurbeweging Hamas](#) in Gaza, houden van de geur van de dood. Niets is hun heiliger dan dood en vernietiging. Ze juichen bij het zien van bloedige taferelen, van doden, zoveel mogelijk doden, maakt niet uit of daar kinderen en ouderen bij zijn.

Het maakte Obama niet uit dat Israël's 'vredepartner' een plein in Ramallah naar [Dalal Mughrabi](#), noemde, de vrouwelijke terrorist die op 11 maart 1978 verantwoordelijk was voor de gruwelijke terreuraanslag waarbij in totaal 38 Israëlische burgers om het leven kwamen waaronder 13 kinderen. Daarnaast vielen er ook nog eens 71 gewonden. Naast het plein in Ramallah zijn zomerkampen, een meisjesschool in Hebron, en sportevenementen naar haar genoemd. PLO-minister van cultuur Siham Barghouti zei: „*het ons goed recht Palestijnen te eren door publieke plaatsen naar hen te noemen. Dat is het minst wat wij voor onze helden kunnen doen. Het is ons recht verzet (lees terreur) te plegen in het kader van de alsmaar voortschrijdende bezetting van ons land. Wij zijn trots op onze Shahids (Martelaren).*” Ondanks dit soort uitspraken, prijst Obama dit bewind de hemel in. Hij noemde Salam Fayyad een "fantastisch leider" en Mahmoud Abbaseen „*sterk en effectief leider*”.

Obama ziet Israël als een obstakel

Obama beschouwde Netanyahu als een obstakel, die zijn smerige bedoelingen met Israël blokkeerde. Hij zag Netanyahu het liefst van het toneel verdwijnen om plaats te maken voor een regering die wel bereid zou zijn eisen op te volgen. Het feit dat Netanyahu weigerde aan zijn eisen te voldoen, ergerde hem bovenmatig. Hij de dag niet vergeten dat Netanyahu op 24 mei 2011 met gejuich in Washington werd ontvangen. Daar viel hem de bijzondere, zeldzame eer te beurt om een gezamenlijke bijeenkomst van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden en de Senaat toe te spreken. Netanyahu's toespraak werd maar liefst 29 maal door applaus onderbroken, waarvan 26 maal als staande ovatie, van de parlementsleden, hoewel men zag dat hij de Amerikaanse president niet alleen trotseerde maar eveneens te kijk zette. Het langste applaus, dat bijna vier minuten duurde, viel hem reeds te beurt toen hij de historische zaal betrad. Hij herhaalde dat Israël niet zal terugkeren naar de grenzen van 1967, waarop Obama had aangedrongen.

Ook zei hij dat Jeruzalem nooit meer verdeeld zal worden en de verenigde hoofdstad van Israël zal blijven. Hij verklaarde dat de oorzaak van het voortdurende conflict lag in het feit dat de Palestijnen niet bereid waren een Joodse staat te accepteren. Zijn toespraak moet veel kwaad bloed hebben gezet bij de 'grote baas' in Washington.



Netanyahu tijdens zijn toespraak voor het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden en de Senaat.

"George Mitchell go home!" schreeuwden 2000 demonstranten voor het Amerikaanse consulaat tijdens een betoging in Jeruzalem in de zomer van 2009. Obama's politiek ten aanzien van Israël's bouwactiviteiten in Oost Jeruzalem en Samaria en Judea, werd door de betogers als "racistisch" aangemerkt. Het was het zoveelste bezoek van Obama's Midden-Oosten afgezant Mitchell aan de Joodse staat om de druk op te voeren en Israël te dwingen alle bouwactiviteiten in het oostelijk deel van Jeruzalem en Samaria en Judea te stoppen. Rabbi Eliezer Waldman, die leiding geeft aan de prestigieuze "Nir" Torah seminary in Kiryat Arba, noemde Obama zelfs en "racist." „*Waar haalt hij de brutaliteit vandaan om de Joden te vertellen waar ze mogen wonen! De tijd dat Joden over de wereld zijn verstrooid ligt achter ons. Dit beleid zal zijn regering doen ineenstorten. Iedereen die meent Israël orders te kunnen geven over Jeruzalem of waar dan ook in Israël, zal daar de consequenties van moeten dragen.*” zo sprak Waldman

Mitchell dreigde in januari 2010 in een interview Israël met het [blokkeren](#) of gedeeltelijk blokkeren van bankgaranties voor leningen aan de Joodse staat als Israël blijft weigeren aan de eisen van Washington te voldoen inzake het 'vredeproces' met het bewind in Ramallah. Mitchell probeerde later zijn opmerkingen af te zwakken maar in het gewraakte interview zei hij wel degelijk dat de Amerikaanse wetgeving de mogelijkheid open laat leningen bestemt voor Israël te weigeren. Israël verzocht daarop Washington om opheldering en voegde eraan toe dat het gebrek aan voortgang in de vredesbesprekingen niet bij Israël gezocht moet worden. Mitchell's dreiging kwam kort nadat de Israëlische Ambassadeur in de VS Michael Oren Washington's plan afwees om binnen twee jaar een Palestijnse-staat te willen installeren. De Israëlische minister van Financiën Yuval Steinitz reageerde op Mitchells dreigementen met de woorden dat de Obama administratie hun geld mogen houden. *'Israël is de Amerikaanse garanties voor leningen in de nabije toekomst niet nodig omdat wij erin geslaagd zijn fondsen te verwerven zonder garanties.'*



De Israëlische minister Yuval Steinitz

Ook was Obama van plan de soevereiniteit van de Tempelberg aan de moslims over te dragen en drong hij aan op de stationering van een internationale troepenmacht in de Bijbelsegebieden Samaria en Judea. Ook vond hij dat Israël de controle van Jeruzalem diende over te dragen aan een internationale organisatie.

Er bestaan wereldwijd 56 moslimlanden waarvan 21 Arabische dictaturen. Er bestaat slechts 1 piepkleine Joodse democratie op maar een klein deel van het door God aan de *kinderen van Israël* beloofde land.

Een aan premier Netanyahu overhandigd beoordelingsrapport van de Israëlische inlichtingendiensten, bevestigde de openlijke afkeer van Obama ten aanzien van Israël. Zelfs de over het algemeen zeer negatieve New York Times en de Washington Post ten aanzien van Israël, noemden Obama's politiek een totale mislukking, zowel in nieuwsberichten als in hun commentaren. Zij noemden Hillary Clinton en George Mitchell een totale mislukking op alle fronten.

Opiniepeilingen in Israël maakten duidelijk dat de Israëlische bevolking zich in grote meerderheid bewust was geworden van Obama's grote vijandigheid tegenover de Joodse staat. De bevolking vroeg zich af waar Obama de brutaliteit vandaan haalde het aloude Bijbelse land en een deel van Jeruzalem aan de "Bende van Ramallah" toe te wijzen. Het land waar Joodse vorsten in totaal 466 jaar hebben geregeerd? Deze stad Jeruzalem die maar liefst 669 keer in het Oude testament wordt genoemd! En wie zou deze staat bestaande uit een stel terroristen dan moeten gaan leiden? Het PLO-bewind of de terreurbeweging Hamas die beide streven naar vernietiging van Israël. De Bijbel zegt niets over een Palestijnse staat. Het Oude noch het Nieuwe testament maken melding van een dergelijke staat in Israëls aloude thuisland.

De veelbekroonde columnist Charles Krauthammer schreef m.b.t. de eis van Obama aan Israël zich tot de grenzen van 1967 terug te trekken, in de kwaliteitskrant van Amerika, de Washington Post, onder de titel 'Wat Obama Israël heeft aangedaan': *„Alle Arabisch-Israëlische onderhandelingen bevatten een fundamentele asymmetrie: Israël geeft land, dat is tastbaar, de Arabieren doen beloften, die vluchtig zijn. De gebruikelijke Amerikaanse oplossing is om Israël te vragen om toch risico's te nemen voor de vrede, die Amerika dan compenseert door het geven van veiligheids garanties voor Israël. Bijvoorbeeld op basis van een dergelijke plechtige garantie heeft Israël zich teruggetrokken uit Gaza. Om het risico daarvan te beperken gaf president George W. Bush een schriftelijke garantie dat Amerika het behoud van de grote nederzettingenblokken zou ondersteunen in een vredesakkoord, tegen een terugkeer naar de grenzen van 1967 zou zijn en het zogenaamde recht op terugkeer naar Israël zou afwijzen. In zijn toespraak van president Obama heeft hij deze toezeggingen verscheurd. Hij verklaarde dat het Arabisch-Israëlische conflict wel zou moeten worden opgelost op basis van "de 1967 lijnen met wederzijds overeengekomen uitruilen van gebied."*

Caroline Glick columnist van de Jerusalem Post, schreef in een analyse van [Obama's toespraak in Caïro](#), hoe hij op een voor Israël intens gemene manier impliciet de aloude Arabische doelstellingen om de Joodse staat totaal te vernietigen, min of meer ondersteunde. Voorafgaand aan zijn reis naar Saoedi-Arabië en Egypte verklaarde Obama in interviews, om mensen de 'harde waarheid' te vertellen. Daarbij citeerde hij verzen uit de Koran en voegde daar nog aan toe: *"Wees gericht op god (allah) en spreek altijd de waarheid"*. Zijn poging om de waarheid te vertellen mislukte echter jammerlijk. Al zijn 'harde waarheden' over Islamitische extremisten, gelijke rechten voor vrouwen, vrijheid van religie en de noodzaak van de democratie bestonden slechts uit niets zeggende theoretische verklaringen. Hij negeerde compleet het feit dat in vrijwel de hele Islamitische wereld aan moslimvrouwen fundamentele wettelijke- en mensenrechten onthouden worden. Vervolgens rechtvaardigde hij deze uitspraken door op een leugenachtige manier te stellen dat Amerikaanse vrouwen op vergelijkbare manier aan ongelijkheid worden blootgesteld. Verder sprak hij weliswaar over de noodzaak van vrijheid van religie, maar negeerde hij de bestaande religieuze apartheid in onder meer Saoedi-Arabië. Hij benadrukte de zegeningen van de democratie, maar verzuimde de islamitische landen te noemen waar dictators de bevolking tiranniseren.

Obama's 'waarheden' over Israël werden gekenmerkt door feitelijke en morele oneerlijkheid, die slechts in dienst stonden van zijn eigen politieke doelstellingen. Ook liet hij zien het Arabische gezichtspunt te omarmen dat Israël een 'vreemde' -en daarom niet te rechtvaardigen- indringer is in de Arabische wereld. Sterker nog: in plaats van de Arabische afwijzing van Israël aan te vallen, legitimeerde hij deze juist. Hij legitimeerde deze leugens door foutief te stellen dat *'het streven naar een Joods thuisland geworteld is in een tragische*

geschiedenis' waarmee hij de oprichting van Israël verbond aan de Holocaust. 'Zoals het verdriet en de trauma's in de geschiedenis van de Joden hebben geleid tot een staat, zo hebben de Palestijnen, die nu veel moeten lijden, eveneens recht op een staat. Al ruim zestig jaar ondergaan ze de pijn van het ontheemd zijn' aldus Obama. Historisch gezien klopt hier natuurlijk helemaal niets van, aangezien de [Volkerenbond al in 1922](#) besloot tot de heroprichting van de Joodse staat en er in die tijd helemaal geen 'Palestijns volk' bestond. Nog erger dan zijn doelbewuste blindheid voor de historische, legale en morele rechtvaardigheden voor Israëls wedergeboorte was Obama's omschrijving van Israël zelf. Op een brutale, valse en aanstootgevende wijze vergeleek hij Israëls behandeling van het PLO-bewind met de behandeling van zwarte slaven door hun blanke meesters in het Amerikaanse slaventijdperk. Zo plaatste hij PLO-terroristen in dezelfde moreel zuivere categorie als slaven. Het meest walgelijk was misschien nog wel, dat Obama het PLO-terrorisme verhief tot het morele niveau van de slavenrebellens en de Amerikaanse burgerrechtenbeweging, door hier naar te verwijzen met het Arabische eufemisme hiervoor: 'verzet'.

Tijdens de toespraak in Caïro noemde hij de islam een "Religie van Vrede" en dat terwijl de islam in werkelijkheid de eerste plaats inneemt op de lijst van de grootste volkerenmoordenaars in de geschiedenis der mensheid met naar schatting 300 miljoen in naam van Allah vermoorde "ongelovigen". Ook sprak hij over "fantastische wetenschappelijke verworvenheden" van de islam. Maar de waarheid is dat de moslims zelden iets van [enig belang hebben uitgevonden](#). Alle uitvindingen, waarop de islam voor zichzelf aanspraak maakt, heeft het gestolen van de door hen veroverde volkeren en deze tot zijn verworvenheden verklaard: Zoals het getal nul. Dit hadden de moslims uit Indië meegebracht – en beweren tot op heden dat zij het belangrijkste getal van de wiskunde zelf uitgevonden zouden hebben. Ook de overige "uitvindingen" werden bijna voor 100% gedaan door onder dwang bekeerde Griekse wetenschappers. Obama's toespraak in Caïro was een totale overgave aan de islam en een dramatische aanval op Israël.

Uitspraken Leon Panetta en Hillary Clinton

Obama's waakhond, [de Amerikaanse minister van Defensie Leon Panetta](#) meende net als zijn baas, Israël eens flink te moeten schofferen. Hij eiste van Israël aan de onderhandelingstafel met het PLO-bewind terug te keren. Ook zei hij „dat Israël het niet in zijn hoofd moet halen om Iran aan te vallen zonder Washington daar van tevoren in te kennen.” Daarnaast riep hij Israël op „zichzelf uit het isolement te halen en opnieuw de banden aan te halen met landen zoals Turkije, Egypte, Jordanië en het PLO-bewind.” Hij negeerde hiermee niet alleen de voortdurende weigeringen van Mahmoud Abbas om directe onderhandelingen met Israël aan te gaan, maar ook de talloze extremistische anti-Israël uitspraken van de [islamitische leiders in Egypte](#) die regelmatig roepen alle Joden te zullen doden. Panetta vond dat Israël niet moest zeuren over de overname van Syrië en Irak door de slachters van ISIS en andere terreurgroepen en ook niet moest zeuren over het feit dat Iran druk doende was met het ontwikkelen van kernwapens. Overal grijpen radicale antidemocratische islamieten de kans om via de *schijn van democratie* aan de macht te komen en de ontluikende democratische tendensen met harde hand de kop in te drukken, maar de leiders in Washington zien dit gevaar niet als een probleem. [Obama](#) liet zich zelfs adviseren door leden van de [Moslimbroederschap](#) betreffende zijn [Midden-Oosten politiek](#). Hij heeft heel bewust de kant van de islamfascisten gekozen. Geen wonder dus dat Panetta zegt dat Israël niet moet zeuren over de toenemende macht van de moslimextremisten.



Leon Panetta

De [Moslimbroederschap](#) is de 'peetvader' is van het islamitisch extremisme in het Midden-Oosten en de belangrijkste leverancier van de wijdverbreide samenzweringstheorieën over de Joden in de islamitische wereld. Ze hebben de belofte afgelegd, dat wanneer ze aan de macht komen, een van hun eerste acties zal zijn [het vredesverdrag](#) met Israël nietig te verklaren en Egypte terug te brengen tot een staat van oorlog met de Joodse staat. Panetta's bemoeienis met Israëls interne

aangelegenheden was typisch het beleid van de Amerikaanse buitenlandse politiek waarbij de vijandigheid van Israëls tegenstanders volkomen werd genegeerd. Panetta vergat te zeggen dat Israëls premier Benjamin Netanyahu nog steeds zit te wachten op een antwoord van Mahmoud Abbas en trawanten op zijn herhaaldelijk geuite oproep de onderhandelingen te hervatten. Maar het bewind in Ramallah weigert al jaren met Israël te

onderhandelen. Niet de moslimextremisten moeten de hand reiken naar Israël, maar Israël, de enige echte democratie van het hele Midden-Oosten, moet zich ‘aanpassen’ aan de gruwel die in de buurlanden van de Joodse staat om zich heen grijpt, aldus de mening van Panetta.

Israël's minister van Buitenlandse Zaken Avigdor Lieberman herinnerde er aan dat het land-voor-vrede proces al vele jaren duurde en dat de verschillende Israëlische regeringen hun goede wil hebben getoond om delen van hun eigen aloude thuisland op te geven. Maar dat al deze handreikingen geen enkel resultaat opgeleverd hadden vanwege de voortdurende onwil van de ‘vredepartner’. De jarenlange diplomatieke pogingen van Israël om iets met het PLO-bewind af te spreken, zijn allemaal stuk gelopen.

Nog steeds zijn er door de media gehersenspoelde mensen die van mening zijn dat Obama het beste met Israël voorhad. Maar in werkelijkheid is hij continu bezig geweest zich met de interne aangelegenheden van Israël te bemoeien en moslimextremisten die massamoorden plegen, van wapens te voorzien om onder meer de christenen uit te roeien. De man was duidelijk uit op de vernietiging van Israël.

Op dinsdag 1 oktober 2014 had de Israëlische premier Benjamin Netanyahu [een ontmoeting met Barack Hussein Obama](#) in het Witte Huis in Washington en leek het opnieuw niet erg te boteren tussen beide leiders. Obama's gelaatsuitdrukking liet er weer geen enkele twijfel over bestaan een bloedhekel aan Netanyahu te hebben, om nog maar niet te spreken van zijn haat tegen de staat Israël. Slechts enkele uren nadat Netanyahu met hem had gesproken, kwam de stoom al weer uit zijn oren en begon hij als een klein kind te jammeren over door Israël aangekondigde bouw van een serie nieuwe huizen in de wijk Silwan en in Givat Hamatos in het zuiden van de stad, huizen voor zowel Joden als Arabieren. Alsof er geen andere conflicten in de wereld bestaan, beschuldigde hij Israël ervan de atmosfeer te vergiftigen onder het bewind in Ramallah en gematigde moslimlanden. Er bestaan geen gematigde moslimlanden als het om Israël gaat. De “Bende van Ramallah”, de Arabische dictaturen en niet te vergeten, de Ayatollah's in Iran, vinden de uitspraken van Obama allemaal prachtig want ze zien daar een aanmoediging in verder te gaan met hun plannen de staat Israël uit het Midden-Oosten te verwijderen. Netanyahu noemde de kritiek op de bouwplannen [bijzonder misplaatst](#) gezien het feit dat een belangrijk deel ervan voor de Arabieren bestemd was.

Ook de andere Israëlische leiders sloten zich volmondig aan bij deze kritiek van Netanyahu. Israël's minister van Defensie, [Moshe Ya'alon](#), [verduidelijkt](#) dat Israël zal doorgaan met bouwen in Jeruzalem, ondanks de internationale kritiek en dat de Joodse staat zich hiervoor bij niemand hoeft te verontschuldigen. En precies zo is het! Israël is geen toestemming van Obama nodig, nog van de rest van de wereldgemeenschap.

Ook [Nir Barkat](#), sinds 3 december 2008 de burgemeester van Jeruzalem, [reageerde](#) bijzonder scherp op de [Amerikaanse kritiek](#) *“Ik zeg dit klaar en duidelijk: bouwen in Jeruzalem is niet giftig en schadelijk – integendeel, het is essentieel, belangrijk en zal op volle kracht blijven doorgaan. Ik zal de woningbouw voor eender wie niet bevriezen in Israël's hoofdstad. Discriminatie op grond van religie, ras of geslacht is illegaal in de Verenigde Staten en in elk ander beschaafd land; 2.600 appartementen in Givat HaMatos die wij reeds twee jaar geleden goedkeurden, kunnen meer jonge mensen uit alle sectoren en alle religies aanmoedigen om hier in Jeruzalem te komen wonen en hun toekomst op te bouwen, waardoor de hoofdstad van Israël verder versterkt wordt. Wij zullen ons daarvoor niet verontschuldigen.”* Over de uniciteit van Jeruzalem sprak burgemeester Nir Barkat [zich eerder](#) kort en duidelijk uit: *“Jeruzalem is één en ondeelbaar. Jeruzalem is de hoofdstad van Israël en al meer dan 3000 jaar de hoofdstad van het Joodse Volk.”*

Om zijn haat tegen Israël nog maar eens duidelijk te onderstrepen, maakte Obama op 10 mei 2016 bekend een [bedrag van 50 miljoen dollar](#) aan zijn moslimterroristische Hamas-vriendjes in Gaza over te maken zodat deze Baäl-doodscultuur nog wat extra tunnels richting Israël konden bouwen en de nodige dodelijke aanvallen plegen op onschuldige Israëlische burgers.

Obama wil terreurstaat Palestina erkennen

Het erkennen van een Palestijnse staat is niets anders dan het erkennen van een terreurbeweging, een doodscultuur, een haat predikende bende. Een cultuur die in de 2^e wereldoorlog oorlog collaboreerde met de nazi's en later met de Russen. Een bende die eerst koning Hoessein van de troon probeerde te stoten om Jordanië te veranderen in een Palestijnse staat. Een bende die Libanon in een woestijn [en een begraafplaats veranderde](#). Een bende die zelfmoordenaars naar Israël stuurde om zoveel mogelijk onschuldige [Israëlische burgers op te blazen](#). Een bende die door Brussel en Washington jaarlijks van honderden miljoenen euro's en dollars wordt voorzien om hun terreur te continueren. [Een bende die door de Verenigde Naties als een stel](#)

[troetelkinderen wordt behandeld](#). Een bende die de christenen al jaren [confronteert met geweld en doodslag](#). Een bende die hun burgers dagelijks volpompen met Jodenhaat georkestreerd vanuit scholen, kranten, moskeeën en televisie-uitzendingen. Een islamitisch hoogleraar verklaarde in een televisie-uitzending van de Palestijnse Autoriteit dat de Joden de schuld hebben aan echt alles wat maar fout gaat in de wereld: “[zelfs als vissen vechten, zitten de Joden er achter](#)”.

Deze bende moest van Obama een eigen staat krijgen in Israëls hartland, de Bijbelse gebieden Samaria en Judea. Ook wilde hij het oostelijk deel van Jeruzalem aan hen verkwanselen. Om zijn haat tegen Israël verder te onderstrepen verleende Obama financiële steun aan diverse NGO-organisaties waarvan er maar liefst 170 zich bezighielden met een politieke oorlog tegen Israël. Bijna al deze ngo's ontvangen trouwens ook financiële steun van andere wseters landen waaronder van de klik in Brussel.

Netanyahu: Jeruzalem blijft onverdeeld onder Israëlische soevereiniteit:

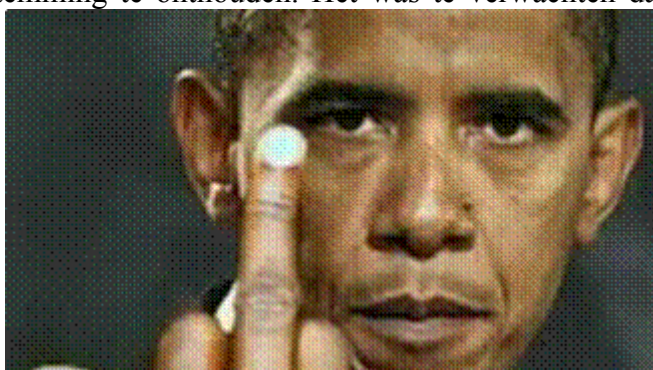
Jerusalem is van oudsher de enige hoofdstad van het Joodse volk geweest, en dat zal het blijven, verklaarde Netanyahu zondag 17 mei 2015 op de officiële Jerusalem Dag ceremonie. “We moeten de waarheid vertellen, zonder angst. Dit is waar we onze weg begonnen als een natie, dit is ons huis en dit is waar we zullen verblijven. Alleen onder Israëlisch bestuur zal er vrijheid van godsdienst zijn voor alle religies in Jerusalem. Gelovigen bidden op hun heilige plaatsen, niet ondanks ons bestuur in de stad, maar vanwege ons bestuur. We zullen voor altijd een onverdeeld Jerusalem onder Israëlische soevereiniteit behouden.

Volgens de Israëlische wet moet: “*Jerusalem geheel en verenigd blijven als hoofdstad van Israël. Daarnaast is er geen deel van de stad dat kan worden afgestaan aan de controle van een buitenlandse entiteit*”. Dit zijn clausules in een Israëlische Basiswet die is aangenomen in 1980. Het document stelt bovendien dat de bepalingen ervan alleen kunnen worden gewijzigd door een nieuwe grondwet die moet worden aangenomen door een meerderheid van de Israëlische Knesset. Voor alle landen die druk blijven uitoefenen op Israël om hun hoofdstad te verdelen en land op te geven voor een valse vrede met terroristische entiteiten, is Gods waarschuwing heel duidelijk.

Obama gaf Israël op de valreep nog dolksteek in de rug.

Op 23 december 2016 [nam de VN-veiligheidsraad een anti-Israël resolutie aan](#) waarin de Israëlische nederzettingen scherp werden veroordeeld. Israel werd in resolutie 2334 opgedragen te stoppen met het bouwen van nederzettingen in de Bijbelse gebieden Judea en Samaria en het oostelijk deel van Jeruzalem. Met andere woorden: de klagmuur blijkt volgens de VN dus een [illegale nederzetting](#). De bouw van Israëlische nederzettingen werd veroordeeld als een flagrante schending van het internationale recht. Volgens de resolutie hebben de Israëlische nederzettingen in de genoemde gebieden geen wettelijke basis. Ze zouden gebouwd zijn in bezet gebied. Het tegen Israël gerichte haatfeest was aanvankelijk gepland op donderdag 22 december maar ging op het laatste moment niet door omdat de Egyptische delegatie zijn resolutie introk.

De aanleiding was een telefoontje van de Egyptische president Al-Sisi aan [Donald Trump](#). Maar ogenblikkelijk daarna besloten Nieuw-Zeeland, Venezuela, Maleisië en Senegal, en alle andere leden van de Veiligheidsraad snel een soortgelijke resolutie op te stellen, en werd deze resolutie alsnog een dag later in stemming gebracht en aangenomen. Veertien landen waaronder Frankrijk, Oekraïne, Groot-Brittannië, Spanje, China en Rusland stemden voor de resolutie. Amerika onthield zich van stemming. Israel en aankomend president Trump hadden Obama tot op het laatste moment dringend gevraagd een veto uit te spreken over deze resolutie. Maar Obama zag zijn kans schoon om Israël op de valreep nog even een flinke dolksteek in de rug te geven door zich van stemming te onthouden. Het was te verwachten dat de [Israël-hatende Obama](#) nog een gemene aanval op de Joodse staat zou ondernemen.



Afbeelding afkomstig van [israeltoday](#), 25 december.

De Oekraïne besloot vóór de resolutie te stemmen na aandringen van de Amerikaanse [vicepresident Joe Biden](#). Obama was bang dat de Oekraïne tegen zou stemmen omdat de Oekraïense minister Groysman van Joodse afkomst is en bekend staat als een supporter van Israël. Zijn familie woont in de Israëlische plaats Ashdod. De druk op hem om vóór de resolutie te stemmen, moet met

grof geschut gebeurt zijn, dat kan niet anders.

Volgens een Egyptisch nieuwsverslag heeft Washington met de Palestijnen samengewerkt deze resolutie tot een succes te maken. John Kerry bleek een week voor het passeren van de resolutie, nog een gesprek met [Saeb Erekat](#) de woordvoerder van de landrovers van Ramallah te hebben gehad. Daarnaast bleek Kerry ook een gesprek met Nieuw-Zeeland te hebben gevoerd om ook dit land over de streep te trekken.

Volgens Richard Grenell, die van 2001 tot 2008 de langst zittende Amerikaanse topdiplomaat ooit bij de VN was, bestaat er geen enkele twijfel dat de regering Obama achter de anti-Israël resolutie in de VN Veiligheidsraad zat. Het Witte Huis heeft volgens hem opzettelijk de Israëlische premier Netanyahu een flinke trap na willen geven. Eerder probeerde Obama al vergeefs om Netanyahu ten val te brengen. Grenell hoorde persoonlijk van de Franse ambassadeur dat de regering Obama al wekenlang in het geheim aan de VN-resolutie werkte, en John Kerry in dat kader tal van gesprekken voerde met zijn Nieuw Zeelandse collega, met de bedoeling om dit land zover te krijgen de resolutie (mede) in te dienen, waarbij werd beloofd dat de VS deze vervolgens niet met een veto zou treffen.

Het plan voor de resolutie zou van Obama zelf afkomstig zijn. *'Ze hebben geprobeerd om hier Nieuw Zeeland of Egypte de schuld van te geven, terwijl ze zelf over de tekst hebben onderhandeld. Zij zijn degenen geweest die op hun weg naar de uitgang heimelijk een manier hebben bedacht om Bibi Netanyahu een slag toe te brengen.'* 'Vergeet niet dat Barack Hoessein Obama probeerde Netanyahu te verslaan,' vervolgde Grenell. 'Dit probleem speelde al geruime tijd, van de Caïro toespraak aan het begin van zijn ambtstermijn, tot nu deze poging om Israël te raken.' Volgens een bron binnen de Israëlische regering ging het om een (diplomatieke) [klap van Obama](#) tegen premier Benjamin Netanyahu. Het kantoor van Netanyahu reageerde meteen: *De regering Obama heeft niet enkel gefaald om Israël tegen de laster te verdedigen in de Verenigde Naties, zij werkt er achter de schermen mee samen.*''

Blijkbaar is de met regelmaat terugkerende weigering van de Israëlische regering om Obama en trawanten te gehoorzamen de aanleiding geweest om zich van de stemming van VN resolutie 2334 te onthouden. Witte Huis-adviseur Ben Rhodes [haalde dit argument aan in een interview](#) met Judy Woodruff van PBS op 23 december 2016 meteen nadat resolutie 2334 in de VN werd goedgekeurd. Rhodes kwam met de leugen dat de Israëlische 'nederzettingen' steeds verder oprukten, zelfs voorbij de door hebzelf aangelegde scheidingsmuur. Er zouden volgens hem "duizenden nieuwe nederzettingen zijn gebouwd." Hij noemde Obama niet de schurk maar Israël omdat het een eigenzinnige "serie nederzettingen bouwer" was geworden. "De Amerikanen konden gewoon niet toestaan dat dit vrede-dodend gedrag nog langer kon blijven doorgaan." De redering van Rhodes was schandalig en leugenachtig want hier is het ware verhaal van Netanyahu's "nederzettingen" beleid. Sinds 2012 heeft de regering Netanyahu geen duizenden nederzettingen gebouwd, zoals Rhodes ten onrechte beweert [maar slechts drie](#). Blijkbaar zijn voor de VS deze drie 'nederzettingen' datgene wat Netanyahu tot de meest extreme leider in de geschiedenis van Israël maakt. In feite is Netanyahu's "nederzettingen" beleid het meest bescheiden onder de recente Israëlische premiers. De uitlatingen zijn gebouwd op leugens. Het is niets anders dan fraude.

In Israël noemde men dit de laatste steek in de rug van Netanyahu door de narcist Obama. Een daad die het ware gezicht van de regering-Obama onthulde,' zei de Israëlische functionaris tegen lokale media. 'Nu kan de wereld zien waarmee we de afgelopen acht jaar te kampen hadden.' "Er bestaat geen twijfel dat de [regering-Obama dit heeft bedacht](#), erachter staat, de precieze tekst heeft gecoördineerd en heeft geëist dat de resolutie erdoor zou komen", aldus de Israëlische premier Benjamin Netanyahu. De beslissing van Obama heeft trouwens heel wat negatieve reacties opgeroepen in zijn eigen Democratische partij. [Diverse partijleden](#) hadden geen goed woord over zijn beslissing om zich van stemming te onthouden.

Resolutie 2334 was meer dan alleen maar een zorgvuldig georkestreerde messteek in de rug van Israël door Obama. Diverse Palestijnse organisaties zien in zijn beslissing een erkenning voor hun terreurcampagne tegen de bevolking van Israël. De terreurbeweging Fatah zei, dat als resultaat van de VN-resolutie, 'meer Israël's met hun leven zullen betalen', zo verklaarde [Palestinian Media Watch](#), een Israëlische NGO die de lokale Arabische media volgt en analyseert.

Deze resolutie is niets anders dan diplomatiek terrorisme tegen Israël. De voorstellers zijn supporters van een terreurbeweging. 3000 jaar geschiedenis van het volk van Israël totaal genegeerd. De resolutie is een overwinning voor de landrovers in Ramallah en de terreurbeweging Hamas in Gaza die beide uit zijn op de vernietiging van Israël. Het geeft ze bovendien het recht door te gaan met het vermoorden van onschuldige Israëlische burgers. De resolutie benadrukt volledig ten onrechte dat de Joodse nederzettingen illegaal zijn en een obstakel vormen voor een tweestaten oplossing, een oplossing - die zoals inmiddels genoegzaam bekend- de Palestijnen helemaal niet willen. Steeds opnieuw wordt duidelijk dat de anti-Israël bende de VN volledig in haar zak heeft. Nu is het niet zo dat deze resolutie directe gevolgen heeft, maar hij kan wel leiden tot een

nieuwe golf van rechtszaken en sancties tegen Israël en de Israëli's die in het Bijbelse hartland Judea en Samaria wonen. Resolutie sponsors Maleisië en Nieuw-Zeeland noemen de nederzettingen in deze gebieden de “grootste bedreiging voor vrede”. Dit is niet alleen een grove leugen, dit is niets anders dan Jodenhaat, het is antisemitisme.

Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft het besluit van de regering Obama om deze anti-Israëli'sche VN-resolutie niet te vetoën, sterk veroordeeld. Maar liefst 342 afgevaardigden stemden voor de veroordeling van deze anti-Israëli'sche acties en slechts 80 stemden tegen. Zo keurde zelfs Obama's eigen Democratische partij de actie van zijn regering in ruime meerderheid (60%) af. De actie van de regering Obama om alle bebouwing voorbij de 'Groene lijn' te veroordelen is namelijk strijdig met het eerdere Amerikaanse beleid. Want in 2004 steunde het Amerikaanse Congres al met ruime meerderheid de rechtmatigheid van bebouwing in bepaalde delen van Samaria, Judea en het oorstelijk deel van Jeruzalem. Plaatsen met grote Joodse bevolkingspopulaties.

Barack Hussein Obama, John Kerry en een groot aantal andere antisemieten in de regering-Obama hebben gelogen over Israël. Zij hebben trouweloos gehandeld jegens Israël. Gelukkig is het bewind van Obama en trawanten op 20 januari 2017 aan hun eind gekomen. Obama's handelen ten aanzien van Israël is ronduit desastreus geweest en met hem allen die hem hierin hebben gesteund.

Wat alle tegenstanders van Israël ook proberen, ze kunnen Gods plannen niet ongedaan maken en zullen voor hun handelen een zware rekening gepresenteerd krijgen. Zij die menen ongestraft het Bijbelse land te kunnen verdelen, en de kinderen van Israël uit hun huizen te kunnen verdrijven, zullen zich deerlijk vergissen. Israël heeft de hele geschiedenis een aparte plaats in de wereld ingenomen en dat zal straks wanneer de Here Jezus op aarde is teruggekeerd, niet anders zijn. Het is daarom voor ieder mens van cruciaal belang zich achter de Joodse staat en de God van Abraham, Isaäk en Jakob op te stellen. Sinds Israël land heeft weggegeven dat God voor eeuwig aan hen heeft beloofd, heeft de bevolking van Israël geen rust meer gehad. Iedere keer dat Israël rekening met de “Bende in Ramallah” houdt, verslechtert de situatie. Toen de Joodse bewoners door hun eigen regering uit Gaza werden verwijderd, voorspelden religieuze Joden dat daar een geestelijk conflict op zou volgen. Het concept *land-voor-vrede* gaat niet alleen lijnrecht in tegen Gods wil, maar heeft op geen enkele manier gewerkt. De wereld heeft Israël aangewezen als zondebok voor alle problemen maar dat zal deze wereld nog zwaar bezuren.

Micha: 4:11-12-13 Wel zijn nu vele volkeren tegen u vergaderd, die zeggen: Zij worde ontwijd; en mogen onze ogen zich aan Sion verlustigen! Maar zij kennen de gedachten des Heren niet en verstaan zijn raadslag niet, dat Hij hen verzamelt als schoven op de dorsvloer. Sta op en dors, gij dochters Sions; want Ik zal uw hoorn van ijzer maken en uw hoeven van koper, en gij zult vele volkeren verbrijzelen en gij zult hun onrechtmatig gewin door de ban van de Here wijden...

Er zijn steeds meer geluiden in Israël te horen die vinden dat Israël in de eerste plaats God moet gehoorzamen en een Bijbelse weg moet bewandelen. Volgens diverse Israëli'sche rabbijnen moet Israël de Almachtige boven alles gehoorzaam zijn. God is Israëls geheime wapen.

Jesaja 41:10 -14 vrees niet, want Ik ben met u, zie niet angstig rond, want Ik ben uw God Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke Rechterhand. Vrees niet, gij wormpje Jakob, gij volkje Israël! Ik ben het, die u help; luidt het woord des Heren, en uw Verlosser is de Heilige Israels.

Jozua 21:43-45 Zo heeft de Here aan Israël het gehele land gegeven, dat Hij gezworen had hun vaderen te zullen geven; zij namen het in bezit en gingen er wonen. En de Here gaf hun aan alle zijde rust, geheel zoals Hij hun vaderen gezworen had; niet één van al hun vijanden heeft voor hen kunnen standhouden; al hun vijanden gaf de Here in hun macht. Niet één van alle goede beloften, die de Here aan het huis van Israël had toegezegd, is onvervuld gebleven; alles is uitgekomen.

En zo zullen ook de eindtijdprophetieën in vervulling gaan en zal de wereld gaan ervaren wat het is om de God van Israël te negeren en Zijn volk te vervloeken.

Terug naar: [Inhoud](#)